

urimeligt overarbejde for de stakkels skoleelever.

De mest positive ting i redegørelsen finder vi fra Det Konservative Folkepartis side er de forslag, der drejer sig om at få nogle gæstelærere ud på skolerne, og det skal altså ikke være nogle lønmodtagere fra Dansk Industri eller Arbejdsgiverforeningen eller nogle personalechefer for nogle store virksomheder; det skal være iværksætterne selv, dem, der selv har sat noget i gang, og som kan være forbilleder for de unge. Der er disse forslag om cases, hvor man får iværksætterne til at komme ud på skolerne, en god ting.

Forslaget om en foreldrebank: at forældrene til eleverne i skolerne og uddannelsesinstitutionerne kommer og fortæller om deres arbejde – og det kan jo også være lønmodtagerarbejde – sådan at de unge får en bredere indfaldsvinkel til livet og erhvervslivet, er også en god ting.

Og forslaget om, at lærere i folkeskolen i nogle perioder kan bytte job med folk fra erhvervslivet, er også en smaddergod ting. Spørgsmålet er så, om man kan finde nogle virksomheder, der vil lukke skolelærerne ind.

Vi er altså positive over for disse ting, og vi ser meget positivt på det, ministeren beskriver som et behov for en holdningsrevolution, altså en klar ændring fra det kollektive, fra gruppesamarbejdet, hvor ansvaret hviler på alle og derfor på ingen, til en glorificering af den selvstændige, pioneren og eneren med mod, initiativ og kreativitet.

Det er en holdningsændring, der er brug for, og det er en god ting, at det er, skal vi sige come il faut i Folketinget, og at også regeringen kommer med sådan et forslag.

Aage Frandsen (SF):

Da denne redegørelse forelå, blev den i dele af pressen præsenteret således, at nu skulle lønmodtagerkulturen erstattes af selvstændighedskulturen, men ved den lejlighed lagde jeg mærke til, at ministeren sagde: Så enkelt er det ikke.

Den blev også præsenteret på den måde, at man sagde, at nu drejer det sig om at få flere iværksættere og selvstændige. Det sidste er selvfølgelig en del af sandheden i den redegørelse, som foreligger, men også kun en del af sandheden, og heldigvis for det, siger vi.

Vi vil også gerne rose denne redegørelse, som foreligger på baggrund af en forespørgselsdebat, der var sidste år, og vedtagelsen af en dagsorden, som vi stemte for, for vi mener også, at intentionerne om at fremme det, vi kan kalde selvstændighedskulturen, er rigtige.

Som ministeren selv fremhæver, skal uddannelsessystemet ikke blot i højere grad fremme lysten til at eje og drive egen virksomhed, men også fremme de unges lyst til og forudsætninger for at blive initiativrige og innovative medarbejdere. Den type medarbejdere bidrager nemlig til det samme som iværksættervirksomheder, nemlig dynamik, udvikling og vækst. Afhængigt af, hvad man lægger i ordet vækst, er vi enige med ministeren.

Efter vores opfattelse er det vigtigt, at diskussionen om selvstændighedskulturen ikke er en isoleret diskussion om at få flere selvstændige og iværksættere. Det er selvfølgelig helt fint at få flere selvstændige og iværksættere, og vi støtter tanken, men det er også helt afgørende, at vi via uddannelsessystemet fremmer, at unge generelt bliver mere selvstændige og initiativrige. Det drejer sig om at bidrage til, at netop iværksætteren, igangsætteren, udvikleren og selvforvalteren udvikles i os alle – både i alle unge og i alle os andre – uanset om man skal være selvstændig eller man skal være lønmodtager.

Det er udmærket, at ministeren vil være opmærksom på, at det ved udarbejdelsen af nye bekendtgørelser skal overvejes, hvordan den pågældende uddannelse kan fremme udviklingen af de personlige og faglige forudsætninger for start af egen virksomhed og for at blive en innovativ medarbejder. Men vi vil godt fremhæve, at det er lige så vigtigt, at hele uddannelsessystemet lægger afgørende vægt på en selvstændighed og nogle innovative evner hos de unge, som generelt er til gavn for dem senere i tilværelsen – igen uafhængigt af, om de skal være selvstændige eller lønmodtagere.

Det vil være helt forkert alene at fokusere på, at selvstændighedskulturen alene skal udvikles hos de unge, der skal være selvstændige senere hen. Såvel den private som den offentlige sektor har brug for selvstændigt tænkende og selvstændigt handlende medarbejdere.

Slår man op i jobannoncer en tilfældig søndag, finder man en række annoncer, hvor ordet selvstændighed og samarbejdsevne efterspørges. Det er altså ikke kun i ledende stillinger.

Undervisningsministeriet havde forleden en annonce, hvori man efterspurgte en kontorelev, og hvori man fremhævede ordene initiativrig, selvstændig og ansvarsbevidst, og det vil sige, at det er det, vi via uddannelsessystemet skal bidrage til at unge mennesker er.

Det gælder også en række andre stillingsannoncer, hvor man fremhæver selvstændighed